

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- * **Rådets forordning (EF) nr. 2570/2000 af 20. november 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 393/98 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i bl.a. Folkerepublikken Kina** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/2000 af 23. november 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 4
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2572/2000 af 23. november 2000 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførelse af visse sukkerprodukter 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2573/2000 af 23. november 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1701/2000 omhandlede licitation 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2574/2000 af 23. november 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2014/2000 omhandlede licitation 9
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2575/2000 af 23. november 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2317/2000 omhandlede licitation 10
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2576/2000 af 23. november 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af rug inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1740/2000 omhandlede licitation 11
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2577/2000 af 23. november 2000 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af havre inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2097/2000 omhandlede licitation 12

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2000/735/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 21. april 1999 om de nederlandske skattemyndigheders behandling af technolease-aftalen mellem Philips og Rabobank⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1999) 1122)** 13

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

1

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ **Kommissionens beslutning af 28. juni 2000 om den del af det portugisiske regionalstøttekort for perioden 2000-2006, der vedrører de støtteberettigede regioner under traktatens artikel 87, stk. 3, litra c) ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2000) 1964)** 22
-

Berigtigelser

- ★ **Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2256/2000 af 11. oktober 2000 om en fravigelse af forordning (EF) nr. 2316/1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder, for så vidt angår listen over frø af dobbeltlave raps- og rybssorter, herunder sammensatte sorter (EFT L 258 af 12.10.2000)** 27

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2570/2000**af 20. november 2000****om ændring af forordning (EF) nr. 393/98 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål med oprindelse i bl.a. Folkerepublikken Kina**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, særlig artikel 11, stk. 3 og 4,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 393/98 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på 74,7 % på importen af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål (i det følgende benævnt »den pågældende vare«) med oprindelse i bl.a. Folkerepublikken Kina (i det følgende benævnt »Kina«). Varen tariferes for øjeblikket under KN-kode 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61, 7318 15 70 og 7318 16 30.

B. NUVÆRENDE PROCEDURE

- (2) Kommissionen modtog senere en anmodning fra Bulten Fasteners (China) Co. Ltd (i det følgende benævnt »det berørte selskab«) om en fornyet undersøgelse af de gældende foranstaltninger, nemlig en anmodning om en fornyet undersøgelse i forbindelse med »ny eksportør« af forordning (EF) nr. 393/98 i henhold til artikel 11, stk. 3 og 4, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«). Selskabet hævdede, at det driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår som omhandlet i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen, og at det ikke var forbundet med nogen af de eksporterende producenter i Kina, der er omfattet af de gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende den pågældende vare. Selskabet hævdede også, at det ikke havde eksporteret den pågældende vare i den oprindelige undersøgelsesperiode (1. januar 1996 til 30. november

1996), men at det havde eksporteret den pågældende vare til Fællesskabet siden da.

- (3) Den vare, der er omfattet af den nuværende fornyede undersøgelse, er samme vare som den vare, der er behandlet i forordning (EF) nr. 393/98.
- (4) Kommissionen undersøgte de beviser, der blev fremlagt af den berørte kinesiske eksporterende producent, og fandt dem tilstrækkelige til at berettiggende indledningen af en fornyet undersøgelse i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3 og 4, i grundforordningen. Efter høring af det rådgivende udvalg, og efter at EF-erhvervsgruppen havde haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, indledte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 59/2000 ⁽³⁾ en fornyet undersøgelse af forordning (EF) nr. 393/98 angående det berørte selskab og iværksatte en undersøgelse.
- (5) Ved forordningen om indledning af den fornyede undersøgelse ophævede Kommissionen også den antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 393/98, med hensyn til den del af importen af den pågældende vare, der eksporteredes til Fællesskabet af det berørte selskab, og pålagde toldmyndighederne at tage de fornødne skridt til at registrere sådan import i henhold til artikel 14, stk. 5, i grundforordningen.
- (6) Kommissionen underrettede officielt det berørte selskab og repræsentanterne for eksportlandet. Den gav også de direkte berørte parter lejlighed til at fremsætte deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt. Kommissionen modtog imidlertid ingen anmodning herom.
- (7) Kommissionen sendte et spørgeskema til det berørte selskab og dets to forbundne selskaber i Sverige (Bulten Micro Fasteners AB og Bulten Stainless Industry AB), som sælger selskabets varer, og modtog fuldstændige besvarelser inden fristens udløb. Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige til undersøgelsen, og aflagde kontrolbesøg hos selskaberne.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 50 af 20.2.1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 7 af 12.1.2000, s. 1.

- (8) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra 1. januar 1999 til 31. december 1999 (i det følgende benævnt »undersøgelisesperioden«).
- (9) I den foreliggende undersøgelse benyttedes samme metode som i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

C. OMFANGET AF DEN FORNYEDE UNDERSØGELSE

- (10) Da der i forbindelse med den foreliggende undersøgelse ikke er fremsat nogen anmodning om fornyet undersøgelse af undersøgelsesresultaterne vedrørende skade, blev undersøgelsen begrænset til spørgsmålet om dumping.

D. UNDERSØGELSESRESULTATER

1. Ny eksportør

- (11) Undersøgelsen bekræftede, at det berørte selskab ikke havde eksporteret den pågældende vare i den oprindelige undersøgelsesperiode, og at det var begyndt at eksportere til Fællesskabet efter denne periode.

I henhold til den fremlagte dokumentation var selskabet endvidere i stand til på tilfredsstillende måde at påvise, at det ikke havde nogen direkte eller indirekte forbindelse med nogen af de kinesiske eksporterende producenter, der er omfattet af de gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende den pågældende vare.

Det bekræftes derfor, at det berørte selskab bør anses for at være en ny eksportør i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4, i grundforordningen, og at der således bør fastsættes en individuel dumpingmargen for det.

2. Dumping

a) Markedsøkonomisk behandling

- (12) Da det berørte selskab anmodede om markedsøkonomisk behandling, blev der stillet nærmere spørgsmål angående ejerforhold, forvaltningskontrol og fastsættelse af forretningspolitik.
- (13) Af besøget hos selskabet fremgik det, at de fem kriterier for markedsøkonomisk behandling i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen var opfyldt.
- (14) Medlemmerne af det rådgivende udvalg fik forelagt de nærmere enkeltheder af resultatet af denne undersøgelse den 23. marts 2000. Medlemsstaterne fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til forslaget, men gjorde ikke indsigelse mod Kommissionens tjenestegrenes konklusioner.

b) Normal værdi

- (15) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen blev det undersøgt, om selskabets salg af den pågældende vare på det kinesiske hjemmemarked udgjorde mindst 5 % af eksporten af samme vare til Fællesskabet. Det blev fastslået, at hjemmemarkedssalget

af samme vare lå på et meget højere niveau end ovennævnte tærskel på 5 %. For hver type af den pågældende vare, der eksporteredes til Fællesskabet, blev det dernæst undersøgt, om hjemmemarkedssalget af identiske eller direkte sammenlignelige typer var repræsentativt. Dette var ikke tilfældet, og de typer af den pågældende vare, der solgtes på hjemmemarkedet, kunne ikke på nogen måde sammenlignes med de typer, der solgtes til eksport til Fællesskabet, især fordi de typer stålqualität, der anvendtes til varer på hjemmemarkedet, var forskellige fra den, der anvendtes til varer til eksport, selv om de alle var rustfrit stål.

- (16) Resultatet var, at den normale værdi for hver type af den pågældende vare eksporteret til Fællesskabet, blev beregnet på grundlag af denne producents fremstillingsomkostninger plus et rimeligt beløb for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3 og 6, i grundforordningen, da det ikke var muligt at anvende en anden eksporterende producents priser. Salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger og fortjenstmargenen på hjemmemarkedssalg i normal handel var den pågældende producents.

c) Eksportpris

- (17) Hele det berørte selskabs eksport gik til et forbundet selskab i Fællesskabet. Dette selskab solgte til uafhængige kunder i Fællesskabet og delvis til et andet forbundet selskab, som også var etableret i Fællesskabet, og som på sin side solgte den pågældende vare sammen med lignende varer fra andre eksportører til uafhængige kunder.
- (18) For at fastsætte en korrekt eksportpris for den pågældende vare for det eksporterende selskab alene, blev eksportprisen beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9, i grundforordningen og baseret på den pris, til hvilken den eksporterende vare først videresolgte til uafhængige kunder i Fællesskabet af det første forbundne selskab. Denne pris blev justeret for alle påløbne omkostninger mellem import og videresalg og for fortjeneste.
- (19) Der anvendtes en fortjenstmargen på 5 % i overensstemmelse med resultaterne for uafhængige importører i den oprindelige undersøgelsesperiode.

d) Sammenligning

- (20) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev den vejede gennemsnitlige normale værdi pr. varetype sammenlignet af fabrik med den vejede gennemsnitlige eksportpris i samme handelsled.

(21) Med henblik på en rimelig sammenligning blev der foretaget justeringer for forskelle, som det hævdedes og påvist berørte priserne og prisernes sammenlignelighed. Disse justeringer blev foretaget i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen for importafgifter, rabatter og afslag, transport-, forsikrings- og håndteringsomkostninger samt dermed forbundne omkostninger, emballerings- og kreditomkostninger.

e) Dumpingmargen

(22) Det fremgik af sammenligningen, at der fandt dumping sted i forbindelse med eksporten af den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

(23) Den fastsatte vejede gennemsnitlige dumpingmargen for det berørte selskab var udtrykt i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse, 18,5 %.

E. ÆNDRING AF DE FORANSTALTNINGER, DER ER OMFATTET AF DEN FORNYEDE UNDERSØGELSE

(24) På grundlag af undersøgelsesresultaterne fastslås det, at import til Fællesskabet af skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af rustfrit stål, fremstillet og eksporteret af Bulten Fasteners (China) Co. Ltd, bør pålægges en antidumpingtold svarende til den dumpingmargen, der er

fastsat for selskabet. Det foreslås derfor, at forordning (EF) nr. 393/98 ændres i overensstemmelse hermed.

F. OPKRÆVNING AF ANTIDUMPINGTOLD MED TILBA-GEVIRKENDE KRAFT

(25) Da det ved den fornyede undersøgelse blev fastslået, at der finder dumping sted i forbindelse med Bulten Fasteners (China) Co. Ltd, bør den gældende antidumpingtold for dette selskab også opkræves med tilbagevirkende kraft fra datoen for indledningen af denne fornyede undersøgelse på import af varer, der skal registreres i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 59/2000.

G. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER OG FORANSTALTNINGERNES GYLDIGHEDSPERIODE

(26) Det berørte selskab blev underrettet om de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at indføre en endelig antidumpingtold på dets import til Fællesskabet.

(27) Denne fornyede undersøgelse berører ikke den dato, på hvilken forordning (EF) nr. 393/98 udløber i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Skemaet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 393/98 affattes således for så vidt angår Kina:

»Land	Selskab	Toldsats	Taric-tillægskode
Kina	Bulten Fasteners (China) Co. Ltd	18,5 %	A208
	Ningbo Shyechang Metal Products	24,2 %	8757
	Power Van Industrial Co. Ltd	13,6 %	8333
	Alle andre selskaber	74,7 %	8900«

2. Den indførte told opkræves også på import af den pågældende vare, der har været registreret i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 59/2000.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2000.

På Rådets vegne

H. VÉDRINE

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2571/2000
af 23. november 2000
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. november 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. november 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	109,8
	204	115,6
	999	112,7
0707 00 05	052	116,0
	999	116,0
0709 90 70	052	82,8
	999	82,8
0805 20 10	204	74,8
	999	74,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	62,8
	999	62,8
	0805 30 10	64,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	528	28,7
	600	64,7
	999	52,6
	052	76,5
	400	85,7
	404	102,8
	999	88,3
0808 20 50	052	73,9
	064	57,5
	388	78,5
	400	84,7
	999	73,7

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2572/2000
af 23. november 2000
om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98⁽⁴⁾, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1411/

2000⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2562/2000⁽⁶⁾.

- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. november 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 161 af 1.7.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ EFT L 293 af 22.11.2000, s. 7.

BILAG

til Kommissionens forordning af 23. november 2000 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, rå sukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	29,66	2,39
1701 11 90 ⁽¹⁾	29,66	6,70
1701 12 10 ⁽¹⁾	29,66	2,25
1701 12 90 ⁽¹⁾	29,66	6,27
1701 91 00 ⁽²⁾	27,99	11,24
1701 99 10 ⁽²⁾	27,99	6,72
1701 99 90 ⁽²⁾	27,99	6,72
1702 90 99 ⁽³⁾	0,28	0,37

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT L 89 af 10.4.1968, s. 3), som ændret.

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT L 94 af 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2573/2000

af 23. november 2000

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1701/2000 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til alle tredjelande, med undtagelse af visse AVS-stater, blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1701/2000⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2019/2000⁽⁶⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitu-

tion under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedsituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 17. til den 23. november 2000 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1701/2000 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 0,00 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. november 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 195 af 1.8.2000, s. 18.

⁽⁶⁾ EFT L 241 af 26.9.2000, s. 37.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2574/2000
af 23. november 2000
om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i
forordning (EF) nr. 2014/2000 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til visse AVS-stater blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2014/2000⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forord-

ning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 17. til den 23. november 2000 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2014/2000 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 3,00 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. november 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 241 af 26.9.2000, s. 23.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2575/2000**af 23. november 2000****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2317/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af byg til alle tredjelande, undtagen Amerikas Forenede Stater og Canada, blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/2000⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forord-

ning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilsag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedsituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 17. til den 23. november 2000 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2317/2000 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for byg til 0,00 EUR/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. november 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 267 af 20.10.2000, s. 23.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2576/2000**af 23. november 2000****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af rug inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1740/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98⁽⁴⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af rug til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1740/2000⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forord-

ning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 17. indtil den 23. november 2000, inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1740/2000 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for rug til 25,31 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. november 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 199 af 5.8.2000, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2577/2000**af 23. november 2000****om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af havre inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2097/2000 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2513/98 ⁽⁴⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2097/2000 af 3. oktober 2000 om en særlig interventionsforanstaltning for korn i Finland og Sverige ⁽⁵⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over eksportrestitutionen for havre, der er produceret i Finland og Sverige til eksport fra Finland og Sverige til alle tredjelande, blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2097/2000.
- (2) I artikel 8 i forordning (EF) nr. 2097/2000 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92

kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95. I dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen.

- (3) Anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 17. til den 23. november 2000 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2097/2000 omhandlede licitation, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for havre til 29,49 EUR/t.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 24. november 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. november 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 313 af 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT L 249 af 4.10.2000, s. 15.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 21. april 1999

om de nederlandske skattemyndigheders behandling af technolease-aftalen mellem Philips og Rabobank

(meddelt under nummer K(1999) 1122)

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2000/735/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Gennem avisartikler fra januar og februar 1997, hvoraf det fremgik, at de nederlandske skattemyndigheder havde accepteret en technolease-aftale, som ville medføre et betragteligt, om end ikke nærmere angivet, tab for den nederlandske statskasse, fik Kommissionen kendskab til, at Nederlandene muligvis havde ydet støtte til Philips og/eller Rabobank inden for rammerne af en technolease-aftale.
- (2) Ved brev af 24. april 1997 underrettede Kommissionen den nederlandske regering om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, i forbindelse med støtte, der muligvis var ydet som skattefordel inden for rammerne af en aftale vedrørende sale-leaseback af knowhow mellem Philips og Rabobank, herefter benævnt »technolease-aftale«.
- (3) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra andre medlemsstater eller andre interesserede parter.

II. BESKRIVELSE

- (4) I 1992 solgte Philips en vis mængde knowhow med en bogført værdi af 2 200 mio. NLG til datterselskabet Electrologica. Philips fik til gengæld Electrologica-aktierne og ydede et lån med en årlig rentesats på 7 %. Electrologica leasede derefter knowhow til Philips og fik som godtgørelse herfor afgifter fra Philips.

- (5) Den 30. november 1993 aftalte Philips og Rabobank, at Philips den 3. januar 1994 skulle sælge sine aktier i Electrologica til Rabobank. Værdien af den erhvervs-mæssige brug af denne knowhow beløb sig på det tidspunkt til 2 800 mio. NLG. Rabobank betalte Philips 640 mio. NLG kontant for Electrologica-aktierne. Philips beholdt sin fordring på 2 200 mio. NLG mod Electrologica, der fra det tidspunkt var et datterselskab af Rabobank. Endvidere aftalte Philips og Rabobank, at Philips skulle være berettiget til halvdelen af de fremtidige indtægter fra underlicenser på den knowhow, der blev tildelt tredjepart, og at Rabobank skulle være berettiget til den anden halvdel.
- (6) Sale-leaseback-kontrakten mellem Philips og Electrologica omfattede årlige renteydelser på 154 mio. NLG fra Electrologica til Philips og årlige afgiftsydelser på 140 mio. NLG fra Philips til Electrologica. Desuden har Rabobank ti år efter erhvervelsen af Electrologica-aktierne, i en periode på 24 måneder, ret til at sælge Electrologica-aktierne til Philips for 50 mio. NLG.
- (7) På grund af Philips' overdragelse af Electrologica-aktierne til Rabobank udgør Electrologica ikke længere en del af Philips' sambeskattede selskaber. Dette betyder, at Electrologicas skattemæssige overskud ikke længere konsolideres med Philips' skattemæssige overskud. Efter overdragelsen hører Electrologica til blandt Rabobanks sambeskattede selskaber, således at Electrologicas skattemæssige overskud fra det tidspunkt konsolideres med Rabobanks skattemæssige overskud.
- (8) Technolease-aftalen indebærer som helhed en flytning af det skattemæssige overskud fra Philips' sambeskattede selskaber til Rabobanks sambeskattede selskaber, eftersom eneretten til at afskrive på knowhow-værdien flyttes fra Philips til Rabobank. Til gengæld får Philips af Rabobank en umiddelbar kontant ydelse på 640 mio. NLG, og fordringen omsættes inden for Philips-gruppen i et lån til Rabobank, hvilket betyder en væsentlig forbedring af Philips' balance.
- (9) Både Philips og Rabobank er private virksomheder. Philips er noteret på Amsterdams fondsbørs, og Rabobank er et andelsselskab. Den nederlandske stat er hverken aktionær i Philips eller medlem af andelsselskabet Rabobank. Technolease-aftalen er derfor en kommerciel transaktion mellem private virksomheder.
- (10) Kommissionen besluttede at indlede proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, vedrørende technolease-aftalen på grund af følgende uklarheder:
 - vurderingen af, hvorvidt den nederlandske statskasse har mistet penge, krævede data om afskrivningsterminerne, afskrivningsprocenterne og grundlaget for afskrivning på knowhow-værdien
 - opskrivningen af knowhow-værdien fra 2 200 mio. NLG til 2 800 mio. NLG savnede et solidt grundlag
 - det var uklart, om Philips' skattemæssige overskud i de pågældende år var tilstrækkeligt til, at Philips selv i fuld udstrækning kunne benytte sig af afskrivning på knowhow-værdien
 - der var behov for flere oplysninger om skattelovgivningen i forbindelse med sale-leaseback af immaterielle aktiver, for at man kunne vurdere, om det nederlandske skattevæsen har brugt skønmæssige beføjelser til fordel for Philips og/eller Rabobank.

III. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (11) Kommissionens meddelelse, hvorved medlemsstaterne og andre interesserede parter fik mulighed for at fremkomme med bemærkninger, blev offentliggjort den 8. november 1997 i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾. Hverken de andre medlemsstater eller de øvrige interesserede parter har fremsat bemærkninger.

IV. BEMÆRKNINGER FRA DEN NEDERLANDSKE STAT

- (12) Den nederlandske regering fremsatte bemærkninger ved brev af 28. oktober 1997. Den nederlandske regerings standpunkt er, at den skattemæssige behandling af technolease-aftalen mellem Philips og Rabobank ikke rummer noget element af statsstøtte fra det nederlandske skattevæsens side, eftersom denne instans udelukkende har anvendt den almindelige skattelovgivning og ikke har gjort brug af skønmæssige beføjelser. Endvidere gik den nederlandske regering mere specifikt ind på de spørgsmål, som Kommissionen havde stillet. Under et møde mellem embedsmænd i det neder-

⁽¹⁾ EFT C 338 af 8.11.1997.

landske finansministerium og repræsentanter for Europa-Kommissionen den 19. februar 1998 i Haag fik Kommissionens repræsentanter adgang til fortrolige dokumenter. Eftersom der stadig manglede nogle få oplysninger, fremsatte Kommissionen ved brev af 24. april 1998 en anmodning om supplerende oplysninger. Som reaktion herpå fremlagde den nederlandske regering ved brev af 29. april 1998 alle de nødvendige oplysninger.

- (13) I sine bemærkninger forklarede den nederlandske regering følgende:
- hverken den civile lovgivning eller skattelovgivningen i Nederlandene omfatter særlige bestemmelser til brug for vurderingen af sale-leaseback-transaktioner. Imidlertid efterlader den nederlandske højesterets dom ⁽¹⁾ ingen tvivl om, at sale-leaseback-transaktioner ifølge nugældende nederlandsk ret er juridisk gyldige
 - eftersom der ikke fandtes særlige bestemmelser til brug for skattevæsenets vurdering af sale-leaseback-transaktioner med immaterielle aktiver, måtte technolease-aftalen mellem Philips og Rabobank vurderes på grundlag af princippet om »god forretningspraksis«, således som det er fastsat i den nederlandske skattelovgivning. Ifølge princippet om god forretningspraksis kan ejeren af et fast kapitalgode hvert år fratække en del af anskaffelsesprisen inden beregning af den skattepligtige indkomst. Det centrale spørgsmål i tilfældet med sale-leaseback af immaterielle aktiver er derfor, hvem der rent faktisk har den (erhvervsmæssige) ejendomsret, udlejer eller lejer. Vurdering af den (erhvervsmæssige) ejendomsret til knowhow er foregået i henhold til såvel civil- og skatteret som retspraksis
 - det nederlandske skattevæsen godkendte allerede i 1987 et andet tilfælde af sale-leaseback af immaterielle aktiver (varemærkeret) udelukkende på grundlag af en fortolkning af de eksisterende lovhjemlede beskatningsregler
 - knowhow-værdien var inden overdragelsen af Electrologica bogført til under kostpris, idet nogle udgiftselementer var ladet ude af betragtning ifølge det forsigtighedsprincip, der udspringer af begrebet »god forretningspraksis«. Den nederlandske lovgivning ⁽²⁾ foreskriver, at aktiver vurderes på den handelsmæssige værdi, i det øjeblik datterselskabet forlader den samskattede selskabsgruppe, således at skjulte reserver kan inddrages i beskatningen. Den handelsmæssige værdi af Electrologicas knowhow på tidspunktet for overdragelsen til Philips blev fastsat på grundlag af OECD's retningslinjer for intern afregning ⁽³⁾
 - afgifts- og renteydelser mellem Philips og Rabobank betales fuldt ud i en tiårig periode, dvs. kontraktens løbetid. I 1994 og 1995 modregnedes imidlertid de afgiftsydelser, som Philips skyldte Rabobank, med kontantbetalingerne fra Rabobank til Philips
 - det nederlandske skattevæsens meddelelse med retningslinjer for vurderingen af sale-leaseback af immaterielle aktiver, der blev offentliggjort den 22. august 1994, giver kun en fortolkning af gældende lovhjemlede beskatningsregler, men indeholder ikke en ændring af skattelovgivningen. Desuden hævdes det, at den efterfølgende anvendelse af direktivet på technolease-aftalen mellem Philips og Rabobank ikke ville have ændret udfaldet.
- (14) Disse argumenter blev anført i brevvekslingen og under mødet med Kommissionens repræsentanter. Desuden har den nederlandske regering leveret følgende data:
- detaljerede oplysninger om de afskrivningsregler, der gælder for henholdsvis Philips og Rabobank
 - tal på de skattemæssige overskud hos såvel Philips som Rabobank i 1990, 1991, 1992 og 1993
 - de kontrakter, der ligger til grund for technolease-aftalen mellem Philips, Rabobank og Electrologica.

V. VURDERING

V.1. Teknisk vurdering af transaktionen

- (15) Kommissionen anfører i sine betragtninger, at sale-leaseback af aktiver ofte bruges som finansieringsinstrument såvel i Fællesskabets medlemsstater som udenfor. En følge af sale-leaseback af aktiver er, at udlejer, som erhverver den (erhvervsmæssige) ejendomsret til aktiverne, har eneret til at afskrive aktiverne til skattemæssige formål. En undersøgelse af skattelovgivningen i medlemsstaterne fører til den konklusion, at dette er tilfældet i næsten alle medlemsstater.

⁽¹⁾ Se Keereweer-Sogelease, BNB 1995/116, hvori den nederlandske højesteret afgjorde, at sale-leaseback af trykpresser var lovlig i henhold til nederlandsk lov.

⁽²⁾ Standardbetingelser (nr. 16) som supplement til artikel 15 i Wet Vennootschapbelasting (lov om selskabsbeskatning).

⁽³⁾ OECD-rapport »Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations«.

- (16) Kommissionen tilslutter sig den nederlandske regerings opfattelse, at udnyttelsen af immaterielle aktiver i princippet ikke adskiller sig fra udnyttelsen af andre aktiver. På grund af immaterielle aktivers specielle karakteristika kan særlige betingelser imidlertid gøre sig gældende for udnyttelsen af immaterielle aktiver ⁽¹⁾. I denne henseende er offentliggørelsen af skattemyndighedernes meddelelse med retningslinjer for sale-leaseback af immaterielle aktiver ikke i strid med anvendelsen af den almindelige skattelovgivning.
- (17) Ved overdragelsen af Electrologica-aktierne fra Philips til Rabobank forlader Electrologica Philips' sambeskattede selskaber. Det skattemæssige overskud af Electrologica bliver derfor ikke længere konsolideret med Philips' skattemæssige overskud. Efter overdragelsen indgår Electrologica i Rabobanks sambeskattede selskaber, således at Electrologicas skattemæssige overskud konsolideres med Rabobanks. Endvidere har technolease-aftalen nedennævnte følger. Først og fremmest flyttes eneretten til at foretage afskrivning på knowhow-værdien (som skattemæssigt fradrag) fra Philips til Rabobank. Technolease-aftalen mindsker som følge heraf Rabobanks skattemæssige overskud og forøger Philips' skattemæssige overskud, således at Rabobank betaler mindre og Philips mere skat, end det ville have været tilfældet uden technolease-aftalen. For det andet har Philips gennem technolease-aftalen et (beskattet) bogført overskud af knowhow-værdien på 600 mio. NLG, som virksomheden ikke ville have haft uden salget af Electrologica til Rabobank.
- (18) De nederlandske skattemyndigheder har leveret alle data, således at Kommissionen med sikkerhed har kunnet fastslå, at hverken Philips eller Rabobank ved indgåelsen af technolease-aftalen havde skattemæssige underskud. På grundlag af tallene på de skattemæssige overskud hos Philips og Rabobank i 1990, 1991, 1992 og 1993 er Kommissionen nået til den konklusion, at både Philips og Rabobank var i stand til i fuldt omfang at benytte sig af afskrivning på knowhow-værdien. Desuden havde såvel Philips som Rabobank gode udsigter til overskud. Enhver forandring i skattemæssigt overskud som følge af technolease-aftalen resulterer som følge heraf i forandring af statens samlede skatteindtægter.
- (19) Mere detaljeret forekommer følgende forskydninger i skattemæssigt overskud hos Philips og Rabobank og dermed i statens skatteindtægter (se også nedenstående tabel):
- uden salget af Electrologica til Rabobank havde Philips' sambeskattede selskaber kunnet afskrive knowhow-værdien lineært over fire år på basis af den bogførte værdi på 2 200 mio. NLG. Ved salget af Electrologica stiger Philips' skattemæssige overskud over fire år med 550 mio. NLG pr. år, der beskattes med 35 %
 - efter salget af Electrologica til Rabobank bliver den skattemæssige afskrivning baseret på en bogført værdi af 2 800 mio. NLG. De første seks år afskrives knowhow-værdien på basis af den resterende bogførte værdi, og derefter afskrives knowhow-værdien lineært over fire år. Afskrivningen af knowhow-værdien mindsker Rabobanks skattemæssige overskud med 700 mio. NLG i det første år (25 % af 2 800), 525 mio. NLG i det andet år (25 % af 2 100) og så fremdeles til 125 mio. NLG i det tiende år, ved en beskatningsprocent på 35 % ⁽²⁾
 - afgifts- og renteydelser mellem Philips og Rabobank foregår i ti år, dvs. i kontraktens løbetid. For så vidt som afgiftsydelserne fra Philips til Rabobank modregnes med de kontante ydelser fra Rabobank til Philips, foregår der ingen faktisk pengeoverførsel (lukket pengesystem)
 - Philips og Rabobank har aftalt, at lånet på 2 200 mio. NLG, som Philips har ydet Rabobank, kunne indfries ved kontraktens udløb. Gældskonverteringen er i henhold til fast retspraksis i Nederlandene skattneneutral ⁽³⁾
 - alle indtægter fra tildeling af underlicens på Electrologicas knowhow til tredjemand i kontraktens løbetid fordeles ligeligt mellem Philips og Rabobank og beskattes med 35 %. Af de modtagne data kan det udledes, at disse indtægter forventes i anden halvdel af kontraktens løbetid (fra 1999).

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 556/88 af 30. november 1988 om anvendelse af EF-traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af knowhow-licensaftaler (EFT L 61 af 4.3.1989, s. 2).

⁽²⁾ Forskellene i afskrivningsregler for Philips og Rabobank tilskrives af den nederlandske regering det faktum, at knowhow spillede en helt anden rolle hos Philips end hos Rabobank, hvor den havde en rent finansiel funktion.

⁽³⁾ BNB 1969/202, og BNB 1978/140 for kreditor og BNB 1993/237 for debitor.

- (20) Første kolonne i tabel 1 viser forøgelsen af det skattemæssige overskud i Rabobankens sambeskattede selskaber gennem renteydelserne fra Philips til Electrologica. Anden og tredje kolonne viser mindskelsen af det skattemæssige overskud i Rabobanks sambeskattede selskaber som følge af renteydelserne til Philips og afskrivningen på Electrologicas knowhow. Fjerde kolonne viser nedgangen i det skattemæssige overskud hos Philips som følge af afgiftsydelserne. De følgende tre kolonner viser forøgelsen af det skattemæssige overskud i Philips som følge af henholdsvis den rente, der modtages af Electrologica, de mistede afskrivninger på knowhow-værdien og endelig det bogførte overskud, som Philips har på knowhow-værdien ved salget af Electrologica til Rabobank. Sidste kolonne i tabel 1 angiver de samlede forskydninger i skattemæssigt overskud. Nederste række i tabel 1 viser den kontante værdi af forskydningerne i skattemæssigt overskud i 1994. Tabel 2 viser følgende af forskydningerne i skattemæssigt overskud for skatteindtægterne, på basis af en skatteprocent på 35 %.
- (21) Som det fremgår af tabel 2, er der som følge af technolease-aftalen på kort sigt tale om en stigning af de samlede skatteindtægter og på lang sigt tale om en nedgang. Forskydningen af skatteindtægter i tid kan tilskrives to faktorer. For det første realiserer Philips som følge af overdragelsen i 1994 af Electrologica til Rabobank de skjulte reserver, der er indeholdt i knowhow-værdien, og disse beskattes straks samme år. For det andet forsinkes afskrivningen på knowhow-værdien i nogen grad som følge af forskellene på de afskrivningsregler, der gælder for Philips og Rabobank.

Eventuelle skatteindtægter som følge af indtægter på underlicenser er ladet ude af betragtning. For de samlede skatteindtægter er det irrelevant, om indtægterne tilfalder Philips (såfremt den pågældende knowhow ikke var solgt til Rabobank), eller om indtægterne fordeles mellem Philips og Rabobank (som aftalt mellem Philips og Rabobank ved technolease-aftalen).

Tabel 1

Forskydninger i skattemæssigt overskud som følge af technolease (1994 = år 1)

År	Rabobank			Philips			I alt	
	Afgift	Rente	Afskrivning	Afgift	Rente	Afskrivning	Bogført værdi	
1	140	- 154	- 700	- 140	154	550	600	+ 450
2	140	- 154	- 525	- 140	154	550	—	+ 25
3	140	- 154	- 394	- 140	154	550	—	+ 156
4	140	- 154	- 295	- 140	154	550	—	+ 255
5	140	- 154	- 220	- 140	154	—	—	- 220
6	140	- 154	- 166	- 140	154	—	—	- 166
7	140	- 154	- 125	- 140	154	—	—	- 125
8	140	- 154	- 125	- 140	154	—	—	- 125
9	140	- 154	- 125	- 140	154	—	—	- 125
10	140	- 154	- 125	- 140	154	—	—	- 125

Kontant værdi (i år 1 = 1994 mod en diskonto på 1,06):

1	1 031	- 1 133	- 2 279	- 1 031	1 133	1 906	+ 566	+ 193
---	-------	---------	---------	---------	-------	-------	-------	-------

Tabel 2

Ændringer i skatteindtægter (skatteprocent 35 %) som følge af technolease (1994 = år 1)

År	Rabobank			Philips			I alt	
	Afgift	Rente	Afskrivning	Afgift	Rente	Afskrivning	Bogført værdi	
1	49	- 54	- 245	- 49	54	192	210	+ 157
2	49	- 54	- 184	- 49	54	192	—	+ 8
3	49	- 54	- 138	- 49	54	192	—	+ 54
4	49	- 54	- 103	- 49	54	192	—	+ 89
5	49	- 54	- 77	- 49	54	—	—	- 77
6	49	- 54	- 58	- 49	54	—	—	- 49
7	49	- 54	- 44	- 49	54	—	—	- 44
8	49	- 54	- 44	- 49	54	—	—	- 44
9	49	- 54	- 44	- 49	54	—	—	- 44
10	49	- 54	- 44	- 49	54	—	—	- 44

Kontant værdi (i år 1 = 1994 mod en diskonto på 1,06):

1	411	- 452	- 798	- 411	452	667	198	+ 68
---	-----	-------	-------	-------	-----	-----	-----	------

- (22) Technolease-aftalen kan betragtes som gunstig for den nederlandske statskasse i den forstand, at skatteindtægterne forfalder tidligere, end det ellers havde været tilfældet. Den kontante værdi i 1994 af denne fordel for den nederlandske statskasse andrager 68 mio. NLG ved en diskonto på 1,06 ⁽¹⁾. Skattefordelen for Rabobank ville fuldt ud blive betalt af Philips, der som følge af technolease-aftalen kommer til at betale mere skat. Skattefordelen for Rabobank kan betragtes som en del af det beløb, som Philips betaler for Rabobanks finansielle tjenester.
- (23) Overslag, som på det pågældende tidspunkt blev lavet af nederlandske embedsmænd og ifølge de nævnte avisartikler, antyder, at technolease-aftalen koster den nederlandske statskasse penge, har ladet de skattemæssige følger af technolease-aftalen for Philips ude af betragtning.

V.2. Anvendelse af EF-traktatens artikel 92, stk. 1, på den skattemæssige behandling af technolease-aftalen

- (24) Technolease-aftalen skal vurderes på grundlag af kriterierne i EF-traktatens artikel 92, stk. 1. For at rumme et element af statsstøtte skal technolease-aftalen give en fordel på bekostning af den nederlandske statskasse. Desuden skal den fordel, for at kunne regnes for statsstøtte, være specifik eller selektiv i den forstand, at den begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner. Endelig skal det fastslås, at konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes i ugunstig retning.
- a) *Påvirkning af handelen*
- (25) Som fremført ved indledning af proceduren er både Philips og Rabobank virksomme på Fællesskabets marked uden for Nederlandene. Hvis disse virksomheder tilkendes støtte, forbedrer denne støtte deres varers og tjenesteydelsers konkurrencestilling. Det ville endvidere være vanskeligere for konkurrenter fra andre medlemsstater at konkurrere med disse virksomheder i Nederlandene. Eventuel støtte til Philips og/eller Rabobank ville således påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne i ugunstig retning.

⁽¹⁾ Ved en lavere diskonto ville fordelene for den nederlandske statskasse være mindre.

b) Mulig selektiv karakter ved brugen af udvidede beføjelser

- (26) Behandlingen af økonomiske enheder på et skønmæssigt grundlag kan betyde, at den individuelle anvendelse af en almindelig beskatningsregel får karakter af en specifik forholdsregel⁽¹⁾. Med hensyn til tvivlen om, hvorvidt det nederlandske skattevæsen har udøvet skønmæssige beføjelser for at give Philips og/eller Rabobank fordele, eller om der udelukkende er anvendt almindelige beskatningsregler, har Kommissionen vedtaget følgende.
- (27) For den antagelse, at det nederlandske skattevæsen i et vist omfang har gjort brug af sine skønmæssige beføjelser til fordel for Philips og/eller Rabobank, taler, at den nederlandske regering har blandet sig i denne sag. Denne indblanding synes i lige så høj grad at være tilvejebragt ved det pres, som Philips har øvet for at få en ende på den langtrukne konflikt inden for skattevæsenet. Denne konflikt vedrørte udlægningen af skattelovgivningen, hvilket forsinkede en afklaring af de skattemæssige følger af den gennemførte transaktion.
- (28) Eftersom hverken civilretten eller skatteretten i Nederlandene indeholder specifikke bestemmelser vedrørende skattevæsenets vurdering af sale-leaseback-aftaler, måtte vurderingen baseres på det almene princip »god forretningspraksis«, som er fastsat i den nederlandske skatteret. Hvis princippet om god forretningspraksis anvendes på technolease-aftalen mellem Philips og Rabobank, er det centrale spørgsmål, om Rabobank ved den simple overdragelse af Electrológica-aktierne rent faktisk har erhvervet den (erhvervsmæssige) ejendomsret til den pågældende knowhow, og om Rabobank derved med rette har afskrevet på knowhow-værdien⁽²⁾. For at komme i betragtning som erhvervsmæssig ejer, må man nødvendigvis løbe en vis form for risiko med hensyn til aktivet. Rabobank er berettiget til den overskydende værdi af den pågældende knowhow ved kontraktens udløb og til halvdelen af indtægterne fra underlicenser. Kommissionen konkluderer på grundlag af de data, den har til sin rådighed, at dette på grundlag af den nederlandske lovgivning og retspraksis er tilstrækkeligt til at fastslå risiko og således erhvervsmæssig ejendomsret.
- (29) Også betingelserne i den meddelelse, som det nederlandske skattevæsen offentliggjorde i august 1994 angående sale-leaseback af immaterielle aktiver, vedrører hovedsagelig den erhvervsmæssige ejendomsret. Meddelelsen omfatter retningslinjer for fortolkningen af den nederlandske lovgivning og ændrer ikke loven. Eftersom meddelelsen først blev offentliggjort efter indgåelse af technolease-aftalen, kan det nu kun efterprøves, om technolease-aftalen *a posteriori* opfylder betingelserne i meddelelsen. Resultatet af denne efterprøvelse ændrer ikke ved den konklusion, at de almindelige beskatningsregler er anvendt.
- (30) Ifølge meddelelsen skal der ved vurderingen af sale-leaseback af immaterielle aktiver anvendes fem kriterier:
- 1) Den oprindelige ejer må ikke forbeholde sig eneret til brugen af aktivet, og i den forbindelse er det også vigtigt, hvem der ved udløbet af en leasingperiode har den faktiske dispositionsret til det immaterielle aktiv.
 - 2) Varigheden af leasingkontrakten skal være kortere end det immaterielle aktivs levetid.
 - 3) Afskrivningen skal stå i forhold til afgifterne og tage hensyn til en rimelig restværdi.
 - 4) Overdragelsesprisen skal bero på et objektivi grundlag, og skattevæsenet skal kunne kontrollere dette.
 - 5) Afgifterne og andre fordele for udlejerer skal være tilstrækkelige til, at udlejerer får kompensation for afskrivning og renter.
- (31) Endvidere kræves det ifølge meddelelsen ikke, at kriterierne 1, 2 og 5 opfyldes helt og fuldt, så længe manglende opfyldelse af ét af kriterierne opvejes af ekstraordinær opfyldelse af andre kriterier. Taget som helhed skal de fem kriterier opfyldes i tilstrækkelig grad.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne (EFT C 384 af 10.12.1998, s. 3).

⁽²⁾ Det simple faktum, at knowhow er et immaterielt aktiv, forhindrer ikke overdragelsen af det.

- (32) Anvendelsen af disse kriterier på technolease-aftalen mellem Philips og Rabobank fører til følgende resultat:
- 1) I princippet er leaseback forbeholdt Philips. Dog tager aftalen højde for den mulighed, at Philips stiller denne knowhow til rådighed ved at give underlicens til tredjepart. For det tilfælde, at Philips giver underlicens til tredjepart, fremgår det af aftalen, at Rabobank er berettiget til 50 % af de indtægter, som Philips modtager. Det er i såvel Philips' som Rabobanks interesse at tildele underlicenser. På det pågældende tidspunkt gennemgik Philips en stor reorganisering, hvorved virksomheden atter koncentrerede sig om kerneaktiviteterne og af og til skred til lukning af hele produktionslinjer. Af den grund har Philips interesse i tildeling af underlicens til tredjepart. Af de modtagne oplysninger kan det yderligere udledes, at tildelingen af underlicens på knowhow er almindelig praksis for Philips.

Endvidere fastsætter retningslinjerne i særdeleshed, at også spørgsmålet om, hvem der ved udløbet af leasingperioden har den faktiske dispositionsret over det immaterielle aktiv, er af betydning med henblik på at fastslå, om aftalen er »eksklusiv«. Det er klart, at Rabobank har denne dispositionsret; som anført ovenfor har Rabobank kun retten, men ikke pligten, til at sælge aktierne i Electrologica tilbage til Philips ved udløbet af leasingperioden. Desuden kan banken opsigte leasingaftalen mellem Philips og Electrologica fra 1. januar 2004.
 - 2) Kontraktens løbetid er ti år. Kommissionen har ingen grund til at antage, at den forventede driftslevetid for den pågældende knowhow er kortere end leasingperioden.
 - 3) Rabobanks afskrivning over ti år kan i lyset af denne knowhows finansielle funktion for Rabobank betragtes som normal.
 - 4) Overdragelsesprisen for denne knowhow er baseret på OECD-retningslinjer for intern afregning. Desuden har det nederlandske skattevesen på det pågældende tidspunkt verificeret og godkendt overdragelsesprisen for denne knowhow til under kostpris, en metode som dengang var gældende praksis i Nederlandene. Kommissionen betragter OECD-retningslinjerne som et brugbart grundlag for vurdering af denne knowhow.
 - 5) I tilfælde af en kommerciel nettoberegning kan Rabobank siges at have indgået en kommercielt ansvarlig aftale. Dertil kommer, at såvel Philips som Rabobank har muligheden for ekstraindtægter ved tildeling af underlicenser og en eventuel værdistigning ved leasingkontraktens udløb.
- (33) Kommissionen når til den konklusion, at technolease-aftalen mellem Philips og Rabobank *a posteriori* kan anses for i tilstrækkelig grad at opfylde de kriterier, som det nederlandske skattevesen har fastsat i meddelelsen vedrørende sale-leaseback af immaterielle aktiver.
- (34) Foruden de kriterier, der i hovedsagen tager sigte på (erhvervsmæssig) ejendomsret, kræves det i meddelelsen, at der er en økonomisk grund til sale-leaseback af immaterielle aktiver for at forhindre, at sale-leaseback af immaterielle aktiver misbruges til skatteunddragelse.
- (35) De økonomiske grunde til technolease-aftalen ligger for Philips i en umiddelbar forbedring af virksomhedens likviditet og statusforhold, mens Rabobanks interesser ligger i omsætning af likviditet i langsigtet finansiering. Det ser ud til, at det afgørende for technolease-aftalen mellem Philips og Rabobank har været et virkeligt presserende behov for likvide midler hos Philips. Eftersom likviditetsgraden hos Philips var mangelfuld, risikerede virksomheden at miste sin AA-status som debitor. Det finansielle konsortium bag Philips var ikke længere parat til fortsat at forsyne Philips med midler. Realiseringen af skjulte reserver var således en sidste redningsplanke for Philips.
- (36) Det faktum, at det nederlandske skattevesen allerede i 1987 havde godkendt en sale-leaseback af immaterielle aktiver, udelukkende på grundlag af fortolkning af den almindelige skattelovgivning, understøtter yderligere den konklusion, at det nederlandske skattevesen i tilfældet med technolease-aftalen udelukkende har anvendt den almindelige skattelovgivning.
- (37) En anden metode til at fastslå, om den almindelige skattelovgivning er anvendt, går ud på at kontrollere om muligheden for sale-leaseback af immaterielle aktiver på det tidspunkt også stod åben for andre virksomheder. Den nederlandske regering har gennemgået en liste med navne på virksomheder, som er gået i Philips' fodspor og har benyttet sig af sale-leaseback af immaterielle aktiver for at forbedre deres likviditet. Disse tilfælde daterer sig både fra før og efter aftalen mellem Philips og Rabobank. Endvidere kan det af artikler i pressen udledes, at andre virksomheder, som er sammenlignelige med Philips, også var af den overbevisning, at de havde mulighed for sale-leaseback.

- (38) Desuden kan de ovenfor anførte økonomiske grunde ikke drages i tvivl med begrundelse i en mulig skattefordel som resultat af sale-leaseback-transaktionen, da det, som påvist i punkt V.1, må forventes, at der ikke er tale om, at staten lider noget tab i skatteindtægter. Tværtimod skulle resultatet være en skattemæssig fordel med en diskonteret værdi i 1994 på 68 mio. NLG.

c) *Anvendelse af statsmidler*

- (39) Som anført under betragtning 38 vil den skattemæssige behandling af technolease-aftalen ikke give statskassen et tab.

VI. KONKLUSION

- (40) Kommissionen konkluderer i lyset af ovenstående betragtninger, at eftersom de nederlandske myndigheder ikke har skaffet hverken Philips eller Rabobank en skattemæssig fordel på bekostning af den nederlandske statskasse ved en skønsmæssig anvendelse af skattelovgivningen, er der for ingen af de involverede parter i technolease-aftalen mellem Philips og Rabobank tale om statsstøtte som omhandlet i artikel 92, stk. 1 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det nederlandske skattevæsens behandling af en technolease-aftale mellem Philips og Rabobank udgør ikke støtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 92, stk. 1.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. april 1999.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. juni 2000

om den del af det portugisiske regionalstøttekort for perioden 2000-2006, der vedrører de støtteberettigede regioner under traktatens artikel 87, stk. 3, litra c)

(meddelt under nummer K(2000) 1964)

(Kun den portugisiske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2000/736/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

over for den del af kortet, der vedrører de støtteberettigede portugisiske regioner under undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c) (statsstøttesag C 78/99).

I. SAGSFORLØB

(1) I overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, anmeldte de portugisiske myndigheder ved brev nr. 445 af 19. maj 1999 og nr. 458 af 25. maj 1999 fra Portugals Faste Repræsentation, indgået hos Kommissionen henholdsvis den 20. maj 1999 og den 26. maj 1999, deres udkast til regionalstøttekort for perioden 2000-2006⁽²⁾. Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger ved brev D/52497 af 11. juni 1999 til Portugals Faste Repræsentation. De portugisiske myndigheder tilvejebragte ved brev nr. 692 af 12. juli 1999 og nr. 994 af 12. oktober 1999 fra den faste repræsentation, indgået hos Kommissionen henholdsvis den 19. juli 1999 og den 4. november 1999, samt under et bilateralt møde, der fandt sted den 7. september 1999, yderligere oplysninger vedrørende anmeldelsen.

(2) Kommissionen underrettede ved brev SG(2000) D/100638 af 19. januar 2000 Portugal om, at den efter at have undersøgt de oplysninger, som de portugisiske myndigheder havde tilvejebragt, havde besluttet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 og EØS-aftalens artikel 61 og 62 ikke at gøre indsigelse over for støttekortet for så vidt angår de støtteberettigede portugisiske regioner under undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) (statsstøttesag N 305/99), men at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2,

(3) Kommissionens beslutning om ikke at gøre indsigelse over for en del af det portugisiske kort med henvisning til, at den fandt denne forenelig med traktaten, men derimod indlede den formelle undersøgelsesprocedure over for den anden del af kortet, blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽³⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den foranstaltning, som Kommissionen indledte proceduren over for, inden for en måned at regne fra datoen for beslutningens offentliggørelse.

(4) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.

(5) De portugisiske myndigheder tilsendte Kommissionen sine bemærkninger ved brev nr. 221 af 21. februar 2000 fra den faste repræsentation og nr. 2610 af 2. maj 2000 fra økonomiministeren, indgået hos Kommissionen henholdsvis den 22. februar 2000 og den 4. maj 2000, samt under det bilaterale møde den 12. april 2000 og ligeledes ved telefax af 18. maj 2000.

II. BESKRIVELSE AF DE ELEMENTER, OVER FOR HVILKE KOMMISSIONEN INDLEDTE PROCEDUREN

(6) Det af de portugisiske myndigheder anmeldte udkast til regionalstøttekort omfatter hele det portugisiske område og skal gælde i perioden fra 1. januar 2000 til 31. december 2006. Med henblik på undtagelsen efter traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), foreslog de portugisiske myndigheder følgende regioner på NUTS III-niveau (nomenklatur over statistiske territoriale enheder) og følgende støtteintensitetslofter (i nettosubventionsækvivalenter — NSÆ):

Grande Lisboa: 45,68 % NSÆ i 2000, 36,76 % NSÆ i 2001, 27,84 % i 2002, 18,92 % NSÆ i 2003, 10 % NSÆ i 2004/2006

⁽¹⁾ EFT C 62 af 4.3.2000, s. 2.

⁽²⁾ I overensstemmelse med retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte (EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9) skal de nationale kort for statsstøtte med regionalt sigte bestå af dels de regioner, der foreslås under undtagelsesbestemmelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og c), dels lofterne for støtteintensiteten vedrørende støtte til initialinvesteringer eller jobskabesstøtte i forbindelse med investeringer for hver af de pågældende regioner, samt de gældende lofter for kumulering.

⁽³⁾ Se fodnote 1.

- Lezíria do Tejo:* 47,68 % NSÆ i 2000, 40,76 % NSÆ i 2001, 33,84 % i 2002, 26,92 % NSÆ i 2003, 20 % NSÆ i 2004/2006
- Médio Tejo:* 47,68 % NSÆ i 2000, 40,76 % NSÆ i 2001, 33,84 % i 2002, 26,92 % NSÆ i 2003, 20 % NSÆ i 2004/2006
- Oeste:* 47,68 % NSÆ i 2000, 40,76 % NSÆ i 2001, 33,84 % i 2002, 26,92 % NSÆ i 2003, 20 % NSÆ i 2004/2006
- Península de Setúbal:* 47,68 % NSÆ i 2000, 40,76 % NSÆ i 2001, 33,84 % i 2002, 26,92 % NSÆ i 2003, 20 % NSÆ i 2004/2006.
- (7) I henhold til den portugisiske anmeldelse skulle alle ovennævnte støtteintensitetslofter forhøjes med 10 procentpoint (brutto), når der er tale om små og mellemstore virksomheder⁽⁴⁾. De skulle endvidere samtidig gælde som det samlede loft for kumulering af støtte i tilfælde af sideløbende tildeling af støtte under forskellige regionalstøtteordninger, uanset om den hidrører fra lokale, regionale, nationale midler eller EU-midler.
- (8) Kommissionen har undersøgt den portugisiske anmeldelse med udgangspunkt i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte, navnlig i lyset af disse retningslinjers punkt 5.2, hvorefter udkast til kort skal »udarbejdes efter kriterierne i punkt 3.5, 3.10, 4.8 og 4.9«, og i betragtning af, at den maksimale samlede dækning af regionalstøtte i Portugal er fastsat til 100 % af den nationale befolkning for perioden 2000-2006⁽⁵⁾.
- (9) Med hensyn til de af de portugisiske myndigheder foreslåede støtteintensitetslofter for hver enkelt af de ovennævnte NUTS III-regioner erindrede Kommissionen om, at i overensstemmelse med punkt 4.8 i retningslinjerne må »regionale støttelofter normalt ikke overstige 20 % NSÆ«, eller 10 % NSÆ i støtteberettigede områder i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c), »som både har et BNP pr. indbygger målt i købekraftstandarder over EU-gennemsnittet og en arbejdsløshed under EU-gennemsnittet«. NUTS III-regionen »Grande Lisboa« er den eneste region, hvor loftet på 10 % NSÆ gælder.
- (10) Kommissionen gjorde endvidere opmærksom på, at i overensstemmelse med punkt 5.7 i retningslinjerne vil den for så vidt angår de regioner, der mister deres status i henhold til artikel 87, stk. 3, litra a), efter en revision af støttekortet, og som opnår status under artikel 87,

stk. 3, litra c), kunne godtage en gradvis reduktion af støtteintensiteten for støtte i henhold til artikel 87, stk. 3, litra a), lineært eller i et hurtigere tempo, til de tilsvarende lofter, der er gældende i henhold til punkt 4.8 og 4.9. Da alle de nævnte regioner, som tilsammen udgør NUTS II-regionen »Lisboa e Vale do Tejo«, var støtteberettigede under artikel 87, stk. 3, litra a), indtil den 31. december 1999, og da det gældende støtteloft herfor var fastsat til 75 % brutto, er der i de af Portugal foreslåede støtteintensiteter taget hensyn til denne mulighed.

- (11) Kommissionen bemærkede imidlertid, at ovennævnte overgangsordninger i overensstemmelse med fodnote 43 til punkt 5.7 i retningslinjerne ikke gælder for de dele af NUTS II-regionerne, der taber deres litra a)-status, og »som uden den supplerende befolkningsandel, der fremkommer ved at anvende anden korrektion i punkt 8 i bilag III i nærværende retningslinjer, ville have været udelukket fra det nye støttekort«. I det portugisiske tilfælde svarer denne supplerende befolkningsandel til 23,2 % af den samlede nationale befolkning.
- (12) Kommissionen kunne således konstatere, at den samlede NUTS II-region »Lisboa e Vale do Tejo«, der repræsenterer 33,4 % af den nationale befolkning, i medfør af den portugisiske anmeldelse bør nyde godt af den i punkt 5.7 i retningslinjerne nævnte overgangsperiode for tilpasning af de støtteintensiteter, der gælder i forbindelse med artikel 87, stk. 3, litra a). I betragtning af begrænsningerne i den geografiske rækkevidde af disse overgangsbestemmelser er det imidlertid kun 10,2 % af den portugisiske befolkning, der kan være omfattet af denne overgangsperiode. Under disse omstændigheder kan de portugisiske myndigheders forslag om støtteintensitetslofter for hver af de berørte NUTS III-regioner på nuværende tidspunkt ikke betragtes som forenelige med retningslinjerne, hvorfor Kommissionen nærede tvivl om, hvorvidt dette aspekt i det portugisiske forslag er i overensstemmelse med traktaten.
- (13) Under henvisning til ovennævnte tvivl vedrørende de foreslåede støtteintensiteter for hver af de ovennævnte regioner kunne Kommissionen ikke anse disse intensiteter for at være afpasset efter »de regionale problemers omfang og størrelse set i EU-sammenhæng« i overensstemmelse med punkt 4.8 i retningslinjerne. Af samme årsag kunne den heller ikke vurdere, om de foreslåede støtteintensiteter for små og mellemstore virksomheder var i overensstemmelse med punkt 4.9 i retningslinjerne. Kommissionen kunne endvidere heller ikke fastslå, om reglerne for kumulering i punkt 4.18 i retningslinjerne var overholdt.

⁽⁴⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

⁽⁵⁾ EFT C 16 af 21.1.1999, s. 5.

III. BEMÆRKNINGR FRA DE PORTUGISISKE MYNDIGHEDER

(14) De bemærkninger, som de portugisiske myndigheder har tilvejebragt under forløbet af nærværende formelle undersøgelsesprocedure, understreger først og fremmest, at Portugal ikke er enig i selve princippet om begrænsning af den geografiske rækkevidde af overgangsbestemmelserne i punkt 5.7 i retningslinjerne vedrørende statsstøtte med regionalt sigte. De portugisiske myndigheder mener i denne henseende navnlig, at fodnote 43 på drastisk vis begrænser virkningerne af nævnte punkt 5.7 i retningslinjerne, når det drejer sig om at sikre hensigtsmæssige ledsageforanstaltninger for regioner, der mister deres status under traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), og således undgå en for brutal omvæltning af betingelserne for støtteberettigelse, og at bestemmelsens anvendelse på NUTS II-regionen »Lisboa e Vale do Tejo« ikke er berettiget, idet det ville indebære uforholdsmæssige hindringer for industri- og regionalpolitikken i en af de medlemsstater, der yder forholdsvis begrænset støtte til virksomhederne.

(15) De portugisiske myndigheder mener endvidere, at begrænsningerne i fodnote 43 til punkt 5.7 i retningslinjerne har den virkning, at NUTS II-regionen »Lisboa e Vale do Tejo« straffes uretmæssigt af flere årsager:

— bortset fra den ene NUTS III-region, »Grande Lisboa« (med et BNP på 114 % af EU-gennemsnittet), udviser NUTS II-regionen »Lisboa e Vale do Tejo« udviklingsniveauer, som kan sammenlignes med de regioner, der er omfattet af traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) (BNP pr. indbygger i hver af de fire øvrige pågældende NUTS III-regioner ligger på mellem 55 % og 58 % af EU-gennemsnittet). Den maksimale støtteintensitet ville dog blive betydeligt lavere i disse regioner. Med andre ord vil disse fire NUTS III-regioner (»Lezíria do Tejo«, »Médio Tejo«, »Oeste« og »Península de Setúbal«) ikke være støtteberettiget under undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), udelukkende fordi de udgør en del af NUTS II-regionen »Lisboa e Vale do Tejo«

— i henhold til begrænsningerne i ovennævnte fodnote 43 vil kun en begrænset del af NUTS II-regionen »Lisboa e Vale do Tejo«, som udgør mindre end en tredjedel af befolkningen, være berettiget til støtte under overgangsbestemmelserne i punkt 5.7 i retningslinjerne. De fire mindst udviklede NUTS III-regioner tegner sig imidlertid for ca. 45 % af befolkningen i NUTS II-regionen »Lisboa e Vale do Tejo«,

og det nye intensitetsloft (20 % netto) skulle således finde øjeblikkelig anvendelse i nogle af disse fra og med 1. januar 2000

— som følge heraf og i betragtning af det relative udviklingsniveau i de pågældende NUTS III-regioner vil en anvendelse af begrænsningerne i fodnote 43 til nævnte punkt 5.7 i retningslinjerne ikke tillade ligebehandling mellem de forskellige medlemsstater og regioner, idet de ikke gør det muligt at sikre, at samtlige gældende støtteintensiteter er hensigtsmæssige i forhold til problemernes art og omfang i de enkelte regioner.

(16) De portugisiske myndigheder fastholder, at en anvendelse af begrænsningerne i fodnote 43 vil være i strid med den metode, som Rådet har valgt i forbindelse med strukturfondene, idet denne metode ville have ført til en meget mere generøs behandling for så vidt angår en »phasing out« under mål 1 vedrørende NUTS II-regionen »Lisboa e Vale do Tejo«. Anvendelsen af sådanne begrænsninger for regionalstøtte vil derfor skabe usammenhæng mellem regionalpolitikken og konkurrencepolitikken, hvilket strider imod den målsætning, som Kommissionen har fastlagt på området ⁽⁶⁾.

(17) Selv om de portugisiske myndigheder ikke kan tilslutte sig princippet om at begrænse den geografiske rækkevidde af overgangsbestemmelserne i punkt 5.7 i retningslinjerne, foretog de dog en ændring af den oprindelige anmeldelse under forløbet af den formelle undersøgelsesprocedure. Ændringen, som hovedsageligt skal tjene det formål at undgå, at Kommissionen træffer en negativ beslutning under henvisning til artikel 7, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ⁽⁷⁾, da dette ville få meget skadelige virkninger for gennemførelsen af en sammenhængende og målrettet regionalpolitik i Portugal, består i, at de portugisiske myndigheder nu for så vidt angår undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), foreslår følgende NUTS III-regioner og støtteintensitetslofter:

<i>Grande Lisboa:</i>	10 % NSÆ i hele perioden 2000-2006
<i>Lezíria do Tejo:</i>	47,68 % NSÆ i 2000, 40,76 % NSÆ i 2001, 33,84 % i 2002, 26,92 % NSÆ i 2003, 20 % NSÆ i 2004-2006
<i>Médio Tejo:</i>	47,68 % NSÆ i 2000, 40,76 % NSÆ i 2001, 33,84 % i 2002, 26,92 % NSÆ i 2003, 20 % NSÆ i 2004-2006
<i>Oeste:</i>	47,68 % NSÆ i 2000, 40,76 % NSÆ i 2001, 33,84 % i 2002, 26,92 % NSÆ i 2003, 20 % NSÆ i 2004-2006
<i>Península de Setúbal:</i>	47,68 % NSÆ i 2000, 40,76 % NSÆ i 2001, 33,84 % i 2002, 26,92 % NSÆ i 2003, 20 % NSÆ i 2004-2006.

⁽⁶⁾ Meddelelse fra Kommissionen til medlemsstaterne om regionalpolitikken og konkurrencepolitikken: styrkelse af koncentrationen og samhørigheden (EFT C 90 af 26.3.1998, s. 3).

⁽⁷⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

(18) Som foreslået i den oprindelige anmeldelse vil samtlige ovennævnte støtteintensitetslofter kunne forhøjes med 10 procentpoint brutto for små og mellemstore virksomheder. De udgør samtidigt de lofter, der gælder for den samlede støtte ved kumulering med andre former for støtte med regionalt sigte, uanset om den hidrører fra lokale, regionale, nationale midler eller EU-midler.

IV. VURDERING

(19) Kommissionen har gennemgået den del af den portugisiske anmeldelse, der vedrører de foreslåede regioner i henhold til undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), samt de ændringer, der blev foretaget under forløbet af den formelle undersøgelsesprocedure, med udgangspunkt i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte.

(20) For så vidt angår de af de portugisiske myndigheder foreslåede støtteintensitetslofter for hver enkelt af NUTS III-regionerne, erindrer Kommissionen om, at i overensstemmelse med punkt 4.8 i retningslinjerne og bortset fra i regioner i den yderste periferi eller i tyndtbefolkede regioner »er loftet over regionalstøtten fastsat til 20 % NSÆ generelt«, og 10 % NSÆ i regioner under artikel 87, stk. 3, litra c), »med et BNP pr. indbygger målt i købekraftstandarder over EU-gennemsnittet og en arbejdsløshed under EU-gennemsnittet«. Som Kommissionen har meddelt de portugisiske myndigheder i brev SG(98) D/12398 af 30. december 1998 om ændring af de nationale lofter for regionalstøttedækningen i perioden 2000 til 2006, er NUTS III-regionen »Grande Lisboa«, den eneste region, der er underlagt nævnte loft på 10 % NSÆ.

(21) På denne baggrund skal Kommissionen ligeledes erindre om, at i henhold til punkt 5.7 i retningslinjerne og for så vidt angår de regioner, der mister deres status som litra a)-område efter en revidering af statsstøttekortet og opnår status som litra c)-område, kan den i en overgangsperiode, der ikke kan overstige to år for driftsstøtte og fire år for støtte til initialinvesteringer og jobskabelsesstøtte, acceptere, at de støtteintensiteter, der gælder for dem under deres litra a)-status, gradvis reduceres — lineært eller i et hurtigere tempo — til det pågældende intensitetsloft i overensstemmelse med punkt 4.8 og 4.9. Da samtlige nævnte regioner, som samlet udgør NUTS II-regionen »Lisboa e Vale do Tejo«, har været berettiget til støtte under litra a), indtil 31. december 1999, og i betragtning af, at det for dem gældende støtteleft var fastsat til 75 % brutto (hvilket på anmeldelsestidspunktet

for så vidt angår den tildelte støtte i form af tilskud svarede til 54,6 % NSÆ), er der i de støtteintensitetslofter, der er foreslået af de portugisiske myndigheder for NUTS III-regionerne »Lezíria do Tejo«, »Médio Tejo«, »Oeste« og »Península de Setúbal« taget højde for denne mulighed.

(22) I denne henseende erindrer Kommissionen ligeledes om, at i henhold til fodnote 43 til punkt 5.7 i retningslinjerne gælder ovennævnte overgangsbestemmelser ikke for de dele af NUTS II-regioner, der taber deres litra a)-status, og »som uden den supplerende befolkningsandel, der fremkommer ved at anvende anden korrektion i punkt 8 i bilag III til nærværende retningslinjer, ville have været udelukket fra det nye støttekort«.

(23) Endelig erindrer Kommissionen om, som også understreget i punkt 3.3 i meddelelsen til medlemsstaterne om sammenhængen mellem regionalpolitikken og konkurrencepolitikken⁽⁸⁾, at »phasing out«-vilkårene er specifikke for hver af de to pågældende politikker. På dette område vil sammenhængen mellem dem dog, som anført i Agenda 2000, blive bevaret derved, »at aktionerne for de regioner, som fortsat vil modtage støtte fra strukturfondene, skal være forenelige med konkurrencepolitikens bestemmelser om statsstøtte«, og anvendelsen af retningslinjernes regler, som i sig selv udgør en ligebehandlingsgaranti, indebærer ikke ulige behandling af Portugal i forhold til de øvrige medlemsstater.

(24) Kommissionen kan imidlertid konstatere, at i henhold til den portugisiske anmeldelse skal de fire NUTS III-regioner »Lezíria do Tejo«, »Médio Tejo«, »Oeste« og »Península de Setúbal«, som tegner sig for 14,9 % af den nationale befolkning, være omfattet af overgangsperioden på fire år som omhandlet i punkt 5.7 i retningslinjerne med henblik på en tilpasning af de støtteintensiteter, der gælder for dem i henhold til deres status under artikel 87, stk. 3, litra a), hvorimod det i henhold til begrænsningerne i fodnote 43 til punkt 5.7 i retningslinjerne vedrørende den geografiske dækning af overgangsbestemmelserne er fastlagt, at kun 10,2 % af den portugisiske befolkning kan være omfattet af sådanne. I det portugisiske tilfælde vil den supplerende befolkningsandel, som er omhandlet i nævnte fodnote 43, og som kan beregnes efter den metode, der er beskrevet i punkt 3 i bilag III til retningslinjerne, efter anvendelse af ovennævnte anden korrektion og under overholdelse af en samlet maksimal dækning på 42,7 % af EU-befolkningen svare til 23,2 % af den samlede nationale befolkning.

(25) Kommissionen bemærker imidlertid i denne henseende, at begrænsningerne i fodnote 43 med hensyn til den geografiske dækning af overgangsbestemmelserne i punkt 5.7 i retningslinjerne udelukkende har til formål at undgå, at regioner, der på grund af deres socio-økonomiske situation skulle udelukkes fra regionalstøttekortet, får dobbelt støtte, dels i kraft af støttedækningen (som regioner, der mister deres litra a)-status, og efter anvendelsen af anden korrektion som omhandlet i

⁽⁸⁾ Se fodnote 6.

punkt 8 i bilag III til retningslinjerne), dels i kraft af støtteintensiteterne. Navnlig i betragtning af, at BNP pr. indbygger for hver af de fire NUTS III-regioner, som i henhold til den portugisiske anmeldelse skulle være omfattet af ovennævnte overgangsbestemmelser (»Lezíria do Tejo«, »Médio Tejo«, »Oeste« og »Península de Setúbal«), svarer til mellem 55 % og 58 % af EU-gennemsnittet, synes det imidlertid ikke rimeligt at kræve, at disse regioner helt eller delvis skal udelukkes fra det portugisiske regionalstøttekort under henvisning til de socioøkonomiske forhold. De fire NUTS III-regioner udviser derimod tilstrækkelige regionale forskelle med hensyn til de lofter, der er omhandlet i punkt 5 i bilag III til retningslinjerne, og der er derfor taget højde herfor i beregningen af fordelingsnøglen for EU-dækningen af regionalstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), mellem de forskellige medlemsstater i overensstemmelse med den metode, der er fastlagt i afsnit I i bilag III til retningslinjerne. I den udstrækning BNP pr. indbygger i disse regioner ligger på samme niveau, vil enhver form for forskelsbehandling af en del af regionerne således kunne skade det overordnede mål for den regionale udvikling. Under disse omstændigheder, og selv om der er tale om en overskridelse på 4,7 % af den befolkningsmæssige begrænsning, der fremkommer ved en mekanisk anvendelse af de begrænsninger, der er indeholdt i nævnte fodnote 43 med hensyn til at afgrænse rækkevidden af overgangsbestemmelserne i punkt 5.7, kan det portugisiske forslag i denne henseende anses for foreneligt med retningslinjerne.

- (26) På denne baggrund bemærker Kommissionen ligeledes, at i overensstemmelse med nævnte punkt 4.8 i retningslinjerne skal den foreslåede støtteintensitet for hver region »afpasses efter de regionale problemers omfang og størrelse set i en EU-sammenhæng«. I betragtning af, at det portugisiske kortudkast indebærer en betydelig og øjeblikkelig reduktion af de støtteintensiteter, der gælder for NUTS III-regionen »Grande Lisboa« (fra 75 % brutto til 10 % NSÆ), samt det lave økonomiske udviklingsniveau i NUTS III-regionerne »Lezíria do Tejo«, »Médio Tejo«, »Oeste« og »Península de Setúbal«, kan også dette aspekt af det portugisiske forslag anses for foreneligt med de relevante bestemmelser i retningslinjerne.

- (27) Endelig konstaterer Kommissionen dels, at de foreslåede støtteintensiteter for små og mellemstore virksomheder er i overensstemmelse med punkt 4.9 i retningslinjerne, som giver mulighed for at yde forhøjelser efter rammebestemmelserne for statsstøtte til små og mellemstore virksomheder⁽⁹⁾, dvs. 10 procentpoint brutto for regioner, der er berettiget til støtte under traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), dels, at de kumuleringsregler, der er omhandlet i punkt 4.18 i retningslinjerne er overholdt. For så vidt angår disse to aspekter kan det portugisiske forslag ligeledes anses for foreneligt med de relevante bestemmelser i retningslinjerne.

V. KONKLUSION

- (28) I lyset af ovenstående betragtninger anser Kommissionen det nye udkast til den del af det portugisiske regionalstøttekort for perioden 2000-2006, der vedrører støtteberettigede regioner under traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), for at være foreneligt med retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den del af det portugisiske regionalstøttekort for perioden 2000-2006, der vedrører støtteberettigede regioner under undtagelsesbestemmelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), er forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

Iværksættelsen af denne foranstaltning er derfor godkendt.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juni 2000.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

⁽⁹⁾ EFT C 213 af 23.7.1996, s. 4.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EF) nr. 2256/2000 af 11. oktober 2000 om en fravigelse af forordning (EF) nr. 2316/1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder, for så vidt angår listen over frø af dobbeltlave raps- og rybssorter, herunder sammensatte sorter

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 258 af 12. oktober 2000)

Side 17, i bilaget:

i stedet for: »Coccon (VA: 70 % CSH 08 (MS), 10 % Bristol, 10 % Capitol),«

læses: »Cocoon (VA: 70 % CSH 08 (MS), 10 % Bristol, 20 % Capitol),«.

Side 23, i bilaget:

Mellem »Spirit« og »Sputnik« indsættes »Sprinter«.
